

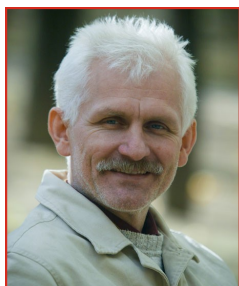
Profily vystupujících

Camila Asano je koordinátorkou pro zahraniční politiku a lidská práva lidskoprávní organizace Conectas. Pracuje v instituci od roku 2004, nejdříve se zaměřením na oblast výzkumu, nyní na lidská práva. Je od roku 2010 rovněž profesorkou mezinárodních vztahů nadace Fundação Armando Alvares Penteado v Sao Paulo, kde mimo jiné vyučuje předmět lidská práva.

Pavel Barša je profesorem politologie na Universitě Karlově a výzkumným pracovníkem Ústavu mezinárodních vztahů v Praze. Specializuje se na politickou filosofii a teorie mezinárodních vztahů. Ve svých knihách se zabývá širokou škálou otázek od etnických konfliktů po politiku paměti a krizi multikulturalismu.

Ales Bialiatski je významným běloruským politickým aktivistou a obráncem lidských práv. Od poloviny 80. let 20. století se účastnil občanských protestních aktivit. Pomáhal při organizaci pamětního pochodu v Kurapaty, místě, kde ke konci 30. let 20. století NKVD popravila tisíce osob. Je rovněž spoluzakladatelem politické strany Běloruská národní fronta a zakladatelem v současné době největší lidskoprávní organizace v Bělorusku – Centra lidských práv Viasna. Od roku 2007 je Bialiatski rovněž místopředsedou Mezinárodní federace lidských práv. Je držitelem mnoha mezinárodních lidskoprávních ocenění (mj. Cena Homo Homini, Cena Pera Angera, Cena Lecha Walesy, Cena Václava Havla za lidská práva).

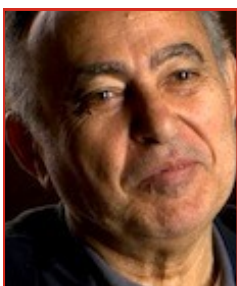
Petr Drulák byl v únoru 2014 jmenován prvním náměstkem ministra zahraničních věcí České republiky. V minulosti pracoval jako ředitel Ústavu mezinárodních vztahů v Praze. Od roku 2012 je profesorem politologie University Karlovy v Praze. Předmětem jeho výzkumné činnosti jsou politické teorie, evropská integrace a teorie mezinárodních vztahů. Během své bohaté akademické kariéry publikoval Petr Drulák mnoho vědeckých článků v mezinárodních časopisech (EJIR, JEPP, JIRD, Osteuropa) a knih, např. *Regional and International Relations of Central Europe* (Regionální a mezinárodní vztahy ve střední Evropě), Palgrave, 2012; *The Return of Geopolitics in Europe?* (Návrat geopolitiky v Evropě?), Cambridge University Press, 2012.

Carl Gershman je předsedou Národní nadace pro demokracii, soukromé grantové instituce podporované Kongresem USA, jejímž posláním je posilovat nevládní cestou demokratické instituce na celém světě. Před vedením nadace byl p. Gershman hlavním poradcem zástupce Spojených států při OSN. Byl rovněž rezidentním vědeckým pracovníkem organizace Freedom House (Dům svobody) a výkonným ředitelem americké sociálně demokratické strany.

Arzu Geybullayeva je ázerbájdžánskou novinářkou, v současné době působí jako stipendistka programu Václav Havel Journalism Fellowship v Rádiu Svobodná Evropa/Rádiu Svoboda. Je rovněž anglickou redaktorkou televize Meydan TV a spoluředitelkou organizace Imagine Center for Conflict Transformation. Má titul magistra v oboru světové politiky z London School of Economics a bakaláře v oboru mezinárodních vztahů z university v Bilkentu (Turecko). Zaměřuje se především na lidská práva, svobodu tisku, rovnost pohlaví a transformaci konfliktů.

Bahey eldin Hassan je spoluzakladatelem a ředitelem Ústavu pro studium lidských práv v Káhiře, nezávislé regionální nevládní organizace sídlící v Egyptě. V roce 1985 byl zakládajícím členem Egyptské organizace pro lidská práva a v letech 1988-1993 jejím generálním tajemníkem. Je rovněž členem rady Euro-Mediterranean Foundation of Support to Human Rights Defenders (Evropsko-středomořská nadace na podporu obránců lidských práv), členem poradního výboru organizace Human Rights Watch (pro region Středního východu a severní Afriky), členem správní rady deníku Almasry Alyoum a členem poradního výboru Mezinárodního centra přechodové spravedlnosti a fóra Open Global Rights.

Jan Jařab je od ledna 2010 regionálním vedoucím zastoupení Úřadu vysokého komisaře OSN pro lidská práva v Evropě. Předtím působil v kabinetu Vladimíra Špidly, evropského komisaře pro zaměstnanost, sociální věci a rovné příležitosti (2004-2010). V letech 2001-2004 byl zmocněncem pro lidská práva a ředitelem Rady vlády České republiky pro lidská práva. Specializuje se na zákaz diskriminace a ochranu menšin, jako jsou migranti, Romové, osoby s duševním a tělesným postižením, atd.

Stavros Lambrinidis byl v červenci 2012 jmenován zvláštním představitelem Evropské unie pro lidská práva. Je advokátem, bývalým řeckým ministrem zahraničních věcí a bývalým místopředsdou Evropského parlamentu. V letech 2004 - 2009 působil jako místopředseda Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci Evropského parlamentu. Dříve předsedal Výboru pro lidská práva advokátní komory ve Washingtonu, D.C.

Lotte Leicht je ředitelkou advokacie Evropské unie a od roku 1994 ředitelkou bruselské kanceláře organizace Human Rights Watch. Před vstupem do této organizace byla programovou ředitelkou Mezinárodní helsinské federace pro lidská práva ve Vídni a členkou Dánského centra pro lidská práva. Často svědčí u mezinárodních mezivládních organizací, vede vyšetřování v záležitostech lidských práv a humanitárního práva v různých válečných zónách a píše o otázkách lidských práv pro různé významné publikace. Je spoluvydavatelkou *Monitoring Human Rights in Europe: Comparing International Standards and Mechanisms (Monitorování lidských práv v Evropě: srovnání mezinárodních standardů a mechanismů)*.

Tom Malinowski byl v dubnu 2014 uveden do úřadu náměstka ministra zahraničních věcí USA pro demokracii, lidská práva a práci. Předtím působil od roku 2001 jako washingtonský ředitel Human Rights Watch, jedné z hlavních mezinárodních nezávislých organizací zabývajících se obranou a ochranou lidských práv. V letech 1998 až 2001 byl vrchním ředitelem Národní bezpečnostní rady v Bílém domě. V letech 1994 - 1998 psal projevy pro ministry zahraničních věcí Warrena Christophera a Madeleine Albrightovou a byl členem odboru politického plánování ministerstva zahraničních věcí.

Makau W. Mutua je děkanem právnické fakulty v Buffalu na Newyorské státní universitě. Přednáší mezinárodní lidská práva, mezinárodní obchodní operace a mezinárodní právo. V současné době je místopředsedou Americké společnosti pro mezinárodní právo a působí v její výkonné radě. Dříve byl profesor Mutua zástupcem ředitele programu lidských práv na právnické fakultě Harvardské university. Je předsedou keňské komise pro lidská práva a zasedá v radě několika mezinárodních organizací a akademických časopisů, jako např. Leiden Journal of International Law.

Šimon Pánek je bývalý politický aktivista a spoluzakladatel největší české humanitární rozvojové a lidskoprávní nevládní organizace Člověk v tísni, jejímž je nyní výkonným ředitelem. Byl rovněž jedním ze spoluzakladatelů informační agentury Epicentrum specializované na zpravodajství z válečných regionů. Pracoval v kanceláři presidenta České republiky Václava Havla jako specialista na zahraniční politiku, konkrétně na Balkán a lidská práva.

Jerzy Pomianowski je polský diplomat a v současné době výkonný ředitel Evropské nadace pro demokracii. V letech 2011 – 2013 působil jako náměstek polského ministra zahraničních věcí, pracoval v Organizaci pro hospodářskou spolupráci a rozvoj jako ředitel Partnerství pro demokratickou správu, mezinárodní iniciativy na podporu veřejné správy v zemích destabilizovaných ozbrojenými konflikty nebo přírodními katastrofami. V letech 2004 – 2005 předsedal přípravnému výboru 3. summitu Rady Evropy ve Varšavě a zároveň řídil výbor pro přípravu politické deklarace summitu, klíčového dokumentu definujícího politický mandát Rady Evropy.

Petr Pospíchal je český novinář, diplomat a podnikatel. Jako signatář Charty 77 spolupracoval s BBC a Rádiem Svobodná Evropa a byl několikrát uvězněn. Účastnil se činnosti Výboru na ochranu nespravedlivě stíhaných a byl spoluzakladatelem tiskové agentury VIA a Občanského fóra. Po roce 1989 pracoval v kanceláři presidenta republiky jako zástupce ředitele odboru zahraničních věcí a působil jako velvyslanec České republiky v Sofii v Bulharsku. Dnes je podnikatelem a novinářem internetového deníku Referendum.

Yoani Sánchez je kubánská blogerka, která získala mezinárodní renomé a řadu mezinárodních cen za své kritické líčení života na Kubě za současné vlády. Založila časopis Consenso, který bojuje za svobodu projevu na Kubě. Její blog Generace Y byl založen v roce 2007. Díky její práci vznikla na Kubě v posledních letech celá komunita blogerů.

John Strelau je od roku 2006 vicepresidentem pro mírové programy organizace The Carter Center, kde dohlíží na programy pro globální šíření lidských práv, demokracie a transformaci konfliktů. Mezi lety 1998 a 2006 působil v Jižní Africe, kde založil Centrum pro mezinárodní vztahy Afriky při University of the Witwatersrand v Johannesburgu. Předtím působil jako poradce pro Carnegieho komisi pro zamezení smrtelným konfliktům, zástupce ředitele odboru politického plánování Ministerstva zahraničí USA, či při Rockefellerově nadaci, kde se zabýval podporou výzkumu a vzdělávání v oboru mezinárodní bezpečnosti, kontroly zbraní a mezinárodní ekonomické spolupráce.

Ivan Šimonović je od roku 2010 představitelem generálního tajemníka pro lidská práva a vedoucím zastoupení Úřadu vysokého komisaře OSN pro lidská práva v New Yorku. Před svým působením v OSN byl od roku 2008 chorvatským ministrem spravedlnosti a ještě dříve náměstkem ministra zahraničních věcí a stálým zástupcem Chorvatska při OSN v New Yorku, kde působil v letech 2001 – 2003 jako první místopředseda a předseda Hospodářského a sociálního výboru. Je členem komise Rady Evropy pro demokracii prostřednictvím práva (Benátské komise) a Evropské komise proti rasismu a intoleranci, jakož i zástupcem Chorvatské republiky u Mezinárodního soudního dvora OSN.

Tomáš Tožička pracuje od roku 2009 pro českou nevládní organizaci Educon, kde se zabývá projekty spojenými s rozvojovými cíli milénia. Založil Středisko ekonomicko-sociálních aktivit v Mostě v České republice poskytující komunitní pomoc, zaměstnání a ubytování matkám v nouzi. Od roku 1999 se specializuje na rozvojovou spolupráci a otázky globální odpovědnosti. Je rovněž koordinátorem projektu podporujícího dostupnost energií a udržitelné technologie.

Danilo Türk byl třetím prezidentem Slovinské republiky v letech 2007-2012. Dříve působil jako člen podkomise OSN pro prevenci diskriminace a ochranu menšin (1984-1992) a Výboru OSN pro lidská práva (1996-1998). Byl slovinským velvyslancem a stálým zástupcem při OSN (1992-2000) a zastupoval svou zemi v Radě bezpečnosti OSN (1998-1999). Poté působil jako zástupce generálního tajemníka OSN pro politické záležitosti (2000-2005).

Feiyang Zeng je od roku 1998 ředitelem Centra pomoci migrujícím pracovníkům ve městě Panyu v čínské provincii Guangdong. Zajišťuje a významně podporuje vznik pracovních organizací nového typu a vzdělávání v těchto uskupeních. Vedle toho je zakladatelem a vedoucím několika nevládních organizací. V roce 2012 mu byl udělen titul vynikající osobnost čínského veřejného dobročinného života.